

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๑/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๒/๒๕๖๘

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๖๒/๒๕๖๗

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๘/๒๕๖๗

วันที่ ๑๒ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	นายภิญโญ บุญเรือง	ผู้ร้อง
		คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑ เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖๒/๒๕๖๗

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายภิญโญ บุญเรือง (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า กระบวนการพิจารณาของศาลมีความผิดพลาดและคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปรับใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ที่บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว” ผู้ร้องเห็นว่า คำว่า “ศาล” ในบทบัญญัติดังกล่าว หมายถึง ศาลรัฐธรรมนูญ การที่ศาลรัฐธรรมนูญตีความว่า “ศาล” หมายถึง ศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลอื่นเป็นการตีความที่ขัดแย้งกันและส่งผลต่อการพิจารณาวินิจฉัยคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

- ๒ -

มาตรา ๔๖ ทำให้ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้ ดังนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๑๓ และการกระทำของ คณะกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ออกระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๗ และประกาศ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง การมีลักษณะอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นการละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพของผู้ร้อง และเป็นอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญโดยตรง เมื่อสมาชิกวุฒิสภา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ถือว่าผู้ร้องและผู้สมัครคนอื่นยังคงถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ การกระทำของผู้ถูกร้อง ทั้งสองขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๑๓

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

๑. รับคำโต้แย้งคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖๒/๒๕๖๗ ไว้พิจารณาวินิจฉัย
๒. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๑๓
๓. การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๑๓

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องและเอกสารประกอบ ผู้ร้องขอคัดค้านคำสั่ง ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ ที่ไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า กระบวนการพิจารณาของศาลมีความผิดพลาดและคลาดเคลื่อน เนื่องจากการปรับใช้

- ๓ -

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) เป็นการตีความที่ขัดแย้งกัน ส่งผลให้ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ และการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองออกกระเบียบและประกาศที่เกี่ยวข้องกับการเลือกสมาชิกวุฒิสภา เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ รวมทั้งมีคำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กรณีดังกล่าวมีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๑๓ นั้น เป็นการขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย รัฐธรรมนูญบัญญัติให้สิทธิไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๓๑ (๑) กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสามบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๑/๒๕๖๘)

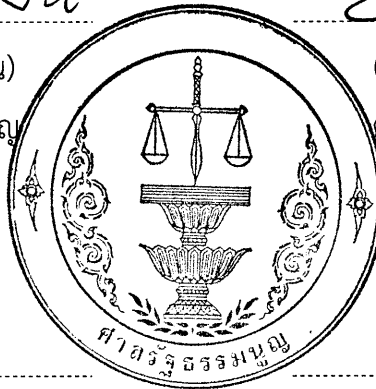
(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๖๒/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ